

Øresund, ere blevne betydeligt daarligere stillede, end de i tidligere Tid have været, og det til Trods for, at der som sagt fra Statsmagtens Side har været gjort adskillige Forsøg paa at bøde paa de uheldige Forhold. Man har forsøgt at afskedige Lodser og derved gøre Antallet mindre, og man har forsøgt direkte Tilskud af Statskassen, men trods alt ere Lodsernes Stilling bleven daarligere og daarligere.

Det ærede Medlem for Ærø vilde mene, at den Vej, som er antydet i det foreliggende Lovforslag, vilde være en sund Vej til at komme ud af de nuværende Forhold. Naar man imidlertid undersøger Lovforslaget nærmere, vil det hurtigt blive en klart, at det ikke byder en forsvarlig Løsning af det Spørgsmaal, der her ligger for, men at den Løsning, det byder, vel endog er den sletteste, der overhovedet kan tænkes, en Løsning, der temmelig hurtigt vil vise sig lige saa umulig og lige saa lidet hensigtssvarende som de andre midlertidige Foranstaltninger, der ere foretagne. Jeg kalder dem midlertidige, thi til Trods for, hvad der siges i Betænkningen, kan jeg ikke betragte dem som andet. Jeg tror imidlertid endog, at den Løsning, som her er foreslaaet, vil vise sig ganske uforsvarlig og tillige absolut ødelæggende for de Lodseres Liv og Helbred, som efter Lovens Ikrafttræden skulle udføre Lodsgerningen.

Efter Forslaget skal der af de i Helsingør værende 15 Lodser afskediges 8 og af de i Dragør værende 17 afskediges 10, saa at Tallet ved hvert af Lodserierne bliver 7. Disse 7 Lodser paa hvert Sted skulle altsaa med nogen lejet Hjælp udføre hele Lodsgerningen. Naar vi nu vide, at Antallet af Lodser ved hvert af de to Lodserier efter den sidste Reduktion endog har været saa lavt, at man i alt Fald i Helsingør, foruden de der ansatte 15 Lodser, til Stadighed har maattet holde 2 Mand til Ekstrahjælp, forstaar man ikke, hvorledes man skal kunne klare sig med 7 Lodser og nogen Ekstrahjælp. Det er i alt Fald mig aldeles ufatteligt, og jeg tror ikke, jeg tager meget fejl, naar jeg siger, at det vil blive et sandt Hundeliv for de 7 Mand, der paa hvert Sted blive tilbage, naar Loven er gennemført. Der bliver nemlig ikke for disse Mennesker Tale om Familieliv. Det komme de sikkert til at give Aikald paa. De ville sikkert aldrig mere faa deres Familier at se, naar de ere gaaede ind paa at tage Tjeneste som Lods efter den Reduktion, som her foreslaas. De komme til at hænge i

Selen altid enten som Vagtmandskab i Fyrskibene eller i de Skibe, de skulle lodse, eller i Vagtlokalerne. De ville faa en ganske overordentlig lang Arbejdstid. I Helsingør have de endda faaet at vide, at de ville blive optagne i alle Døgnets 24 Timer. De ville ingen Frihed faa, hvis det da ikke skal være Meningen, hvad jeg dog ikke kan antage, at man skal leje saa meget ekstra Mandskab til Hjælp, at Tallet paa tjenstgørende alligevel kommer op paa det Tal, som nu findes som tjenstgørende Lodser. Det kan jeg ikke tænke mig kan være Meningen efter Lovforslaget, men hvis man ikke vilde leje lige saa meget Mandskab, saa ville disse Folk komme til at hænge i Selen altid, saa vilde der, som Lodsinspektøren i Helsingør har sagt til dem, ikke blive Tale om Frihed for dem mere, saa have de kun dette ene, at være til Tjeneste altid, i alle Døgnets 24 Timer. Hvis det derimod er Hensigten — men det kan jeg ikke tro efter den Sum, der i Motiverne til Lovforslaget er anført til Ekstrahjælp —, at man vil tage et lige saa stort Antal Mennesker til Hjælp, som nu beskæftiges, saa vil den hele Historie her jo være meningsløs, saa vil egentlig talt det Tilskud, Staten kommer til at give til Pensioner, været givet ud paa den daarligst mulige Maade, det overhovedet kan gives ud paa.

Nu vil man maaske indvende, at de Lodser, der blive tilbage, faa en højere Løn, og det maa jeg erkende er rigtigt, for saa vidt Lodsindtægterne ved de to Lodserier holde sig paa samme Højde, som de vare i 1905, og det maa de Herre, der have udarbejdet Forslaget, vel mene. Jeg er nu ikke saa sikker derpaa, men min Mening gælder selvfølgelig ikke i saa Henseende, og derfor siger jeg: lad os gaa ud derfra! Hvis det slaar til, vil altsaa en Lods ved Helsingørs Lodseri paa fuld Deling faa 3,144 Kr. om Aaret. Men selv om man nu kunde friste disse Mennesker noget ved den betydelig højere Indtægt, en Indtægt, der jo endogsaa er dobbelt saa stor som den, de have haft i det sidste Aar, tror jeg, de alligevel vilde betakke sig for at komme ind i en Stilling, der ganske vist bød dem en ret høj Løn, men som i øvrigt vilde gaa ud over deres Liv og Helbred. Naar de saa endvidere skulle ofre hele deres Familieliv, opgive det og kun trælle hele Døgnet igennem, tror jeg, at de hellere ville renoncere paa noget af den høje Løn for at faa nogenlunde menneskelige Arbejdsvilkkaar, og at de ville gøre det ud fra den samme Forudsætning,